

FILARMONICA OLTENIA
CRAIOVA

LEGACY
SEASON

- VINERI -
19
- Iunie 2026 -
• 19:00 •

Timeless Ararat

GHEORGHE COSTIN
DIRIJOR

ARSEN PETROSYAN
duduk, ARMENIA

**ORCHESTRA SIMFONICĂ
A FILARMONICII OLTENIA**

MIHAELA VOSGANIAN:

„Timeless Ararat” pentru duduk și orchestră (*primă audiție*)

PIOTR ILICI CEAIKOVSKI:

Simfonia nr. 4 în Fa minor, op. 36

SCAN ME

Filarmonica "Oltenia" Craiova

2026

Calea Unirii, nr. 16
Craiova, Dolj, România
Tel: 0251 414.698
secretariat@filarmonica-oltenia.ro

Filarmonica "Oltenia"
este o instituție publică
de concerte subvenționată
de Primăria Craiova
și Consiliul Local Municipal

Prețuri bilete: 50 lei;
15 lei (elevi, studenți, pensionari)
Biletele se găsesc la agenția Filarmonicii Oltenia
și pe www.filarmonica-oltenia.ro
Relații la telefon: 0251.414.698

Partenerii media

SPONSORI

www.filarmonicaoltenia.ro

@filarmonicaolteniacraiova1947

filarmonicaolteniacraiova

olteniaphilharmonic

GRAFICĂ: DANIEL ENE

- VINERI -
19
- Iunie 2026 -
·19:00·

Timeless Ararat

Mihaela Vosganian: „Timeless Ararat” pentru duduk și orchestră (aprox. 20')

Piotr Ilici Ceaikovski: Simfonia nr. 4 în Fa minor, op. 36 (aprox. 45')
- *Andante sostenuto – Moderato con anima*
- *Andantino in modo di canzona*
- *Scherzo: Allegro*
- *Finale: Allegro con fuoco*

GHEORGHE COSTIN
dirijor

ARSEN PETROSYAN
duduk, ARMENIA

ORCHESTRA SIMFONICĂ
A FILARMONICII "OLTENIA"

GHEORGHE COSTIN

La pupitru, Gheorghe Costin s-a dovedit a fi din nou un excepțional dirijor, care știe să lucreze cu orchestra, să aibă o infinită gamă de culori și nuanțe, să coordoneze impecabil scena și fosa, construind astfel o lucrare cu acumulări tensionale paroxistice, contrastând cu momente de lirism și duioșie, într-o gradare emoțională perfect stăpânită, fără excese și efecte de suprafață - după excepționalul său debut în opera „Otello”. (“România Liberă” din 07.05.2002)

Dirijorul Gheorghe Costin a studiat la Universitatea de Muzică din București și a absolvit în paralel secțiile de compoziție (Dan Constantinescu) și dirijat (Constantin Bugeanu). Din anul 1984 este membru al Uniunii Compozitorilor și Muzicologilor din România. Gheorghe Costin a participat la concursuri pentru tineri dirijori la Besançon - 1983 (Franța), Praga - 1985 (Cehia) și Parma - 1990 (Italia). În 1985 a participat la cursuri de măiestrie, clasa de dirijat, cu Heinz Rögner și Orchestra Filarmonicii din Jena, la Seminarul Internațional de Muzică de la Weimar (Germania).

A activat ca dirijor permanent al Filarmonicilor din Târgu Mureș (1986 - 1988) și Iași (1988 - 2001), iar din anul 2001 este dirijor la Filarmonica „Banatul” din Timișoara. Prestațiile sale întotdeauna calitative, disponibilitatea repertorială deosebită, sensibilitatea de muzician devotat sunt atu-uri pe care Gheorghe Costin și-a clădit o reputație solidă, fiind solicitat permanent la toate orchestrele din țară și marcând numeroase prezențe internaționale: „Grand Prix - Maria Callas” - Atena (1990 - 2010), Festivalul și Concursul Internațional „George Enescu” - București (edițiile 1991, 2003 și 2007 - concertul de deschidere a festivalului, cu Orchestra Operei Naționale București, și 2011), Festivalul de Operă „Mario del Monaco” de la Fano (Italia - 1991), „Săptămâna Internațională a Muzicii Noi” - București (edițiile 1992, 1993, 2013, 2014), Festivalul Internațional „Toamna Muzicală Clujeană” (1995), Concursul „Pacem in Terris” (Bayreuth - 1997, 1999, 2001), concerte cu Orchestra „Pro Arte” (Italia - 1997, 1999 - 2001), Festivalul Internațional „Timișoara Muzicală” (1999, 2000, 2003, 2005, 2006, 2008, 2011 - 2014), Festivalul Internațional „Craiova Muzicală” (1993 - 1995, 1998, 2001, 2004, 2006, 2010 - 2012, 2015), Festivalul Internațional

Memoriam Constantin Silvestri (Târgu Mureș, 2006, 2012 - 2014), Festivalul Internațional „W. A. Mozart” (Cluj-Napoca, 2003), Concursul Internațional de Pian „Memorial Isidor Bajic” (Novi Sad, Serbia - 2008 - 2014).

În septembrie 1998, Gheorghe Costin și-a făcut debutul la pupitrul Orchestrei de Cameră „London Schubert Players Orchestra” și la Festivalul Internațional de la Windsor. A beneficiat de îndrumarea și prețuirea unor mari personalități dirijorale - Sergiu Celibidache și Erich Bergel.

Memorabile rămân concertele cu lucrări de Yannis Xenakis din anii 1992 (București) și 1993 (Cluj) în prezența autorului, eveniment în urma căruia dirijorul Gheorghe Costin a fost distins cu „Premiul Uniunii Criticilor și Interpretelor din România”.

A efectuat turnee în Ungaria, Serbia, Austria, Germania, Franța, Spania, Portugalia, Italia, Elveția, Grecia, Anglia, Olanda, Belgia și Canada.

Numele său a figurat pe afișele unor renumite săli de concerte europene ca: Sala UNESCO - Paris (1990 - turneu cu Filarmonica din Iași), Sala „Gasteig” de la München (1995 -

concert susținut cu aceeași orchestră, în prezența lui Sergiu Celibidache), „Herkulesaal der Residenz” (München - 1997 și 2001 - concerte cu Orchestra Filarmonicii „Banatul” din Timișoara, în anul 2002 - cu Orchestra Filarmonicii „Transilvania” din Cluj-Napoca, iar în anul 2004 - cu Orchestra Filarmonicii din Sibiu - „Carl Orff” - Saal). Printre artiștii cu care a colaborat se numără Rudolf Kerer, Grigori Sokolov, Nikolai Suk, Cyprien Katsaris, Ranki Dezső, Valentin Gheorghiu, Dan Grigore, Ștefan Ruha, Radu Aldulescu, Wolfgang Laufer, Viorica Cortez, Eva Marton, Doris Soffel, Corneliu Murgu și alții.

Gheorghe Costin a realizat înregistrări pentru radio, televiziune și deține CD-uri. În septembrie 2000 a fost invitat în juriul Concursului Internațional de Pian „José Iturbi” de la Valencia (Spania), iar în septembrie 2002 a dirijat concertul final al aceluiași prestigios concurs în compania Orchestrei din Valencia. În luna mai 2001 a pregătit și dirijat premiera operei „Otello” de G. Verdi la Opera Națională Română - Timișoara, în aprilie 2002 a realizat, cu același ansamblu, premiera operei „Turandot” de G. Puccini, iar în 2005 - opera „Don Giovanni” de W. A. Mozart. În vara anului 2003 a realizat la Trento (Italia) premiera și trei spectacole cu opera

„Cavalleria rusticana” de P. Mascagni, într-o distribuție internațională. În vara anului 2006, a îndrumat și condus orchestra „Internationale Giovanile Pergine Spettacolo Aperto” într-un concert cuprinzând muzică nord-americană, prezentat în Italia, la Pergine și în Spania, la Vilaseca și Tarragona.

În iunie 2010, Gheorghe Costin a fost invitat la Montréal în juriul Concursului Internațional „Prix d'Europe”, iar în februarie 2011 a dirijat la Beirut Orchestra Filarmonicii Libaneze, într-un program Enescu - Brahms - Musorgski.

La deschiderea stagiunii 1999 - 2000, maestrul Nicolae Boboc, în semn de prețuire, ar fi dorit să-i transmită lui Gheorghe Costin bagheta primită de la Ionel Perlea, lăsată acestuia de Arturo Toscanini, ca o perpetuare între generații. Maestrul nu și-a putut împlini această dorință, întrucât pe 8 august 1999 s-a stins din viață. Astfel, dorința i-a fost împlinită de soția sa, Maria Boboc. Bagheta-simbol a fost însoțită și de o emoționantă scrisoare a doamnei Boboc, în care, la sfârșitul ei, ca o profesiune de credință, a scris: „Știu că ar fi dorit (Nicolae Boboc) să-ți spună s-o iubești, s-o stăpânești sănătos și să te însoțească în succesele viitoare.”

ARSEN PETROSYAN

Arsen Petrosyan a devenit recent unul dintre principalii promotori ai dudukului armean din generația sa. Urmând pașii unor măștri consacrați ai dudukului, precum Djivan Gasparian și mentorul său Gevorg Dabaghyan, Petrosyan a reușit să-și croiască propriul drum prin colaborări diverse cu Steve Hackett (Genesis), compozitorul emiratez Ihab Darwish, renumitul maestru al oud-ului și compozitor Ara Dinkjian, Shantel, precum și cu oudistul Omar Bashir, printre alții. Împreună cu ansamblurile sale, A.G.A Trio și Arsen Petrosyan Quartet, a concertat în întreaga Europă, Orientul Mijlociu, Asia Centrală și Caucaz. Ca artist solo, Petrosyan a susținut, de asemenea, numeroase turnee în America de Nord, precum și în regiunile menționate anterior.

Născut și crescut în Charentsavan, Armenia, unde locuiește și în prezent, Petrosyan își are rădăcinile familiale apropiate în enclava armeană etnică Javakkh (în Republica Georgia),

iar patria sa ancestrală se află în Erzurum (astăzi în Turcia). A obținut diploma de master în muzică (specializarea duduk) la Conservatorul Komitas din Erevan, în anul 2016. Pe lângă activitatea intensă de înregistrări și turnee, Arsen a susținut cursuri de măiestrie și conferințe despre dudukul armean pentru organizații precum World Music Institute (WMI) din New York și Apollo Chamber Players (Houston, Texas). Aparițiile sale media notabile includ Medici.tv, Mezzo TV, BR-KLASSIK, BBC Radio 3, RNZ, precum și BBC

Persian, printre altele.

Lansări discografice: „Charentsavan” – Music For Armenian Duduk (Pomegranate Music, SUA, 2015); „Meeting” – A.G.A Trio (Naxos World, Germania, 2020); „Hokin Janapar” – Music Performed On Armenian Duduk (ARC Music, Marea Britanie, 2021); „Araxes” – A.G.A Trio (World Music Network, Marea Britanie, 2024); „Oror | Sove” – single (2025); un nou album va fi lansat în 2026.

MIHAELA VOSGANIAN

Compozitor, performer și teoretician, doctor în muzică, Mihaela Vosgianian a absolvit secția de compoziție (clasa Myriam Marbe), la Universitatea de Muzică București. În prezent, este profesor universitar (compoziție, polifonie), totodată, coordonator de doctorat la UVT, fiind solicitată să susțină masterclass-uri și conferințe la universități sau festivaluri internaționale.

Distinsă cu premii naționale și internaționale de compoziție, Mihaela Vosgianian este promotoarea trans-realismului arhetipal în artele spectacolului, o nouă orientare estetică spirituală, descrisă în cartea aferentă publicată în 2020, care își propune, pe de-o parte să reitereze funcțiile arhetipale ale artei – funcția ritualică și cathartică, taumaturgică și extatică, iar pe de altă parte, să exprime o nouă formă a supra-realului, denumită de autoare trans-realul, rezultată din explorarea stărilor de conștiință extinsă.

Lucrările sale cuprind toate genurile muzicale - instrumentale, simfonice, vocal-simfonice și electronice - fiind cântate în toată lumea și editate pe 12 Cd-uri colective și 6 Cd-uri de autor.

Director artistic și performer al Grupului de Muzică și Dans Contemporan Inter-Art, compozitoarea a fost în repetate rânduri și director artistic al unor festivaluri importante precum SIMN, FORUM ART sau în cadrul Proiectului European Cultura 2000.

„După cum sugerează și I titlul, Timeless ARARAT este un omagiu închinat simbolului imuabil al noii omeniri după potop, care ne-ar putea suscita și azi o viziune proprie asupra prezentului civilizației pămâtenene, atât de controversat și instabil. Totodată, este o reverență adusă ethosului Armenean, unei tradiții și culturi pline de semnificații, în ciuda vicisitudinilor istorice. Lucrarea este inspirată de mai multe teme

muzicale de esență armeană, folosite de mine și în alte opusuri, precum în Interferențe armenie sau în ciclul paradigmatic al Ciacconelor, o parte culese și stilizate din culegerile lui Komidas, ori create în spiritul ethosului armean. O provocare a fost să compun pentru instrumente de suflat emblematice tradiției muzicale armenie, precum Duduk, Tav-Shvi sau Zurna, fiecare cu o timbralitate aparte, dar care să fie folosite de un singur multi-solist. Posibilitatea de a lucra cu un veritabil profesionist instrumentist armean, precum Arsen Petrosyan, capabil să interpreteze pe toate cele trei instrumente tradiționale, mi s-a părut cea mai bună alegere. Lucrare concertantă pentru solist și orchestră, Timeless ARARAT este arcurită atipic, în formă palindromică de 9 secțiuni, ce se desfășoară în flux continuu, fiecare secțiune având un tematism distinct și o instrumentație aparte.” (Mihaela Vosgianian)

PIOTR ILICI CEAIKOVSKI (1840 - 1893)

Creația simfonică ceaikovskiană poate fi încadrată în două perioade: prima - datează din anii 1866 - 1876 și cuprinde primele trei simfonii; a doua - din anii 1877 - 1893, când au luat naștere ultimele trei simfonii care i-au adus compozitorului celebritatea, ca simfonist (Simfonia "Manfred" se obișnuiește a fi socotită a șaptea lucrare de acest gen). Ambele grupuri simfonice "împărtășesc", în sens de numitor comun, programatismul, inspirația din folclorul muzical rus, frumusețea melodică, dominația trăsăturilor lirice; se deosebesc prin nivelul diferit al realizării stilistice și tehnice, prin unitatea mijloacelor de expresie, prin determinarea cu care dezvoltă principiul programatic, care - mai mult decât tendințele ilustrative ale lui Berlioz sau Liszt - poate fi asemuit cu viziunile filosofice și ideatice ale simfonismului beethovenian. În primele trei simfonii, se poate remarca un impuls creator în spiritul Simfoniei pastorale, în următoarele, în spiritul Simfoniei nr. 5; primele sunt mai lirice, mai "liniștite", sunt de expresie populară, celelalte denotă dramatism și o exprimare deosebit de specială, adeseori trăiri de o intensitate covârșitoare și un conținut simfonic de natură filosofică, anticipând drumul pe care a mers, mai târziu, Gustav Mahler; în unele lucrări, și Dmitri Șostakovici. Primele trei simfonii n-au reușit să intre în repertoriul internațional permanent, deși, cu o relativă frecvență, poate fi ascultată Simfonia nr. 1 în Sol minor, op. 13, "Visuri de iarnă".

Seria marilor lucrări ceaikovskiene o inaugurează Simfonia nr. 4 în Fa minor, op. 36. Piotr Ilici Ceaikovski a definitivat cea de-a patra simfonie într-o perioadă tulbură a vieții sale, marcată de o profundă amărăciune sufletească: "M-am simțit teribil de deprimat iarna trecută, pe când compuneam simfonia, aceasta neînsemnând nimic altceva decât un ecou al suferințelor pe care le-am îndurat în acea vreme. Doar un ecou, pur și simplu." După ce, în iulie 1877, a încheiat dezastruoasa căsătorie cu Antonia Miliukova (a cărei labilitate emoțională a degenerat într-un dezechilibru psihic acut), compozitorul a manifestat simptome nevrotice îngrijorătoare, specifice unei puternice crize depresive. Părăsind Moscova, împreună cu soția sa, la puțin timp după ce începuse să compună prima parte din Simfonia

nr. 4, Ceaikovski i-a expediat manuscrisul neterminat Nadejdei von Meck, confidenta și patroana sa spirituală, precizându-i și câteva „instrucțiuni” în eventualitatea morții (a cărei presimțire începuse să-l obsedeze, năruindu-i sănătatea mentală). După câteva săptămâni, a solicitat să i se returneze manuscrisul, pentru ca în luna decembrie să se simtă destul de întremat spre a putea să continue munca de creație; o lună mai târziu, orchestrația era deja finalizată.

Tânjind încă demult să câștige încrederea Nadejdei von Meck, fiind conștient de prețuirea dezinteresată și loialitatea ce i le arătase această aristocrată generoasă pasionată de artă, compozitorul a ținut să-și exprime la rândul său recunoștința, dedicându-i lucrarea cu mențiunea „celei mai bune prietene”.

Începută la Moscova, în iarna anului 1876, și finalizată doi ani mai târziu, la San Remo, Simfonia nr. 4 în Fa minor, op. 36 a fost prezentată în primă audiere sub conducerea dirijorală a lui N. G. Rubinstein.

Lucrarea este precedată de o introducere (Andante sostenuto), în care este expus motivul destinului, întru chiparea înverșunatului conflict dintre aspirațiile către fericire ale omului și soarta potrivnică acestora; acest leitmotiv domină întreaga desfășurare sonoră, străbătând amenințător mișcările

simfoniei. Impulsionat fiind chiar de beneficiara acestei splendide ofrande muzicale, autorul simfoniei explica semnificația leitmotivului inserat în debutul ei: „este destinul... acea forță fatidică a sorții ce împiedică fericirea să-și atingă scopul.”

Prima parte (*Moderato con anima*) este concepută în formă de sonată, cu două idei tematice de o cantabilitate aleasă, umbrite însă de semnalul sumbru al destinului; tema principală are înfățișarea unui vals și este enunțată de viorile prime și de violoncele, iar tema secundară, intonată de clarinetul solo, servește drept punct de plecare pentru izbucnirea unui val de expansiune lirică.

„Exprimând doar o altă fază depresivă” (după opinia compozitorului), partea a doua (*Andantino in modo di canzone*) reprezintă o poetică evadare de la imaginile apăsătoare ale

primei părți; totul se petrece la hotarul dintre vis și realitate. Din punct de vedere arhitectonic, mișcarea este un lied tripartit obișnuit, impulsionat de melodia grațioasă a oboiului solo, ce îndeplinește rolul tematic principal.

Partea a treia (*Scherzo. Allegro*), „o procesiune de imagini stranii, sălbaticе și dezbinatе”, se desfășoară în *pizzicato*, marcând astfel și o atitudine contrastantă. Doar în secțiunea mediană (*Trio*), suflătorii aduc o melodie robustă, ce accentuează coloritul popular al mișcării.

Finalul (*Allegro con fuoco*), „o imagine picturală ce sugerează reunirea fericită a oamenilor spre a sărbători bucuria vieții”, valorifică melodia populară rusă „În câmp stătea un mesteacăn”, pe baza căreia construiește un șir de strălucitoare variațiuni, între care intercalează episoade cu caracter de marș sau scurte dezvoltări contrapunctice.

English

GHEORGHE COSTIN

“At the podium, Gheorghe Costin once again proved to be an exceptional conductor, who knows how to work with an orchestra, how to command an infinite range of colors and nuances, how to coordinate stage and pit impeccably, thus building a work with paroxysmal accumulations of tension, contrasting with moments of lyricism and tenderness, within a perfectly controlled emotional gradation, without excesses or superficial effects—following his exceptional debut in the opera *Otello*.”
(*România Liberă*, May 7, 2002)

Conductor Gheorghe Costin studied at the University of Music in Bucharest, graduating simultaneously from the composition class (Dan Constantinescu) and the conducting class (Constantin Bugeanu).

Since 1984, he has been a member of the Union of Composers and Musicologists of Romania.

Gheorghe Costin participated in competitions for young conductors in Besançon (France, 1983), Prague (Czech Republic, 1985), and Parma (Italy, 1990).

In 1985, he attended masterclasses in conducting with Heinz Rögner and the Jena

Philharmonic Orchestra at the International Music Seminar in Weimar (Germany).

He served as principal conductor of the Târgu Mureș Philharmonic (1986–1988) and the Iași Philharmonic (1988–2001), and since 2001 has been a conductor with the “Banatul” Philharmonic in Timișoara. His consistently high-quality performances, remarkable versatility of repertoire, and the sensitivity of a devoted musician are assets on which Gheorghe Costin has built a solid reputation. He is regularly invited by orchestras throughout Romania and has had numerous international appearances, including: “Grand Prix – Maria Callas” (Athens, 1990–2010), “George Enescu” International Festival and Competition (Bucharest: 1991, 2003, 2007—opening concert with the Orchestra of the Bucharest National Opera—and 2011), “Mario del Monaco” Opera Festival (Fano, Italy, 1991), International Week of New Music (Bucharest: 1992, 1993, 2013, 2014), “Cluj Musical Autumn” International Festival (1995), “Pacem in Terris” Competition (Bayreuth: 1997, 1999, 2001), concerts with the “Pro Arte” Orchestra (Italy: 1997, 1999–2001), “Timișoara Musicală” International Festival (1999, 2000, 2003, 2005,

2006, 2008, 2011–2014),

“Craiova Muzicală” International Festival (1993–1995, 1998, 2001, 2004, 2006, 2010–2012, 2015), In Memoriam Constantin Silvestri International Festival (Târgu Mureș: 2006, 2012–2014), “W. A. Mozart” International Festival (Cluj-Napoca, 2003), “Memorial Isidor Bajić” International Piano Competition (Novi Sad, Serbia: 2008–2014).

In September 1998, Gheorghe Costin made his debut at the podium of the London Schubert Players Orchestra and at the Windsor International Festival. He benefited from the guidance and esteem of great conducting personalities such as Sergiu Celibidache and Erich Bergel.

Memorable remain the concerts featuring works by Yannis Xenakis in 1992 (Bucharest) and 1993 (Cluj), attended by the composer himself—events following which conductor Gheorghe Costin was awarded the Prize of the Union of Critics and Performers of Romania.

He has toured Hungary, Serbia, Austria, Germany, France, Spain, Portugal, Italy, Switzerland, Greece, England, the Netherlands, Belgium, and Canada.

His name has appeared on the programs of renowned European concert halls such as the UNESCO Hall in Paris (1990—tour with the Iași Philharmonic), the Gasteig Hall in Munich (1995—concert with the same orchestra, in the presence of Sergiu Celibidache), and the Herkulesaal der Residenz (Munich: 1997 and 2001—concerts with the “Banatul” Philharmonic of Timișoara; in 2002—with the “Transilvania” Philharmonic of Cluj-Napoca; and in 2004—with the Sibiu Philharmonic Orchestra at the Carl Orff Hall). Among the artists he has collaborated with are Rudolf Kerer, Grigory Sokolov, Nikolai Suk, Cyprien Katsaris, Ránki Dezső, Valentin Gheorghiu, Dan Grigore, Ștefan Ruha, Radu Aldulescu, Wolfgang Laufer, Viorica Cortez, Eva Marton, Doris Soffel, Corneliu Murgu, and others.

Gheorghe Costin has made recordings for radio and television and has released CDs. In September 2000, he was invited to serve on the jury of the “José Iturbi” International Piano Competition in Valencia (Spain), and in September 2002 he conducted the final concert of the same prestigious competition with the

Valencia Orchestra. In May 2001, he prepared and conducted the premiere of Verdi's *Otello* at the Romanian National Opera of Timișoara; in April 2002, with the same ensemble, he conducted the premiere of Puccini's *Turandot*; and in 2005, Mozart's *Don Giovanni*. In the summer of 2003, in Trento (Italy), he conducted the premiere and three performances of Mascagni's *Cavalleria rusticana* in an international cast. In the summer of 2006, he coached and conducted the *Internationale Giovanile Pergine Spettacolo Aperto* orchestra in a concert featuring North American music, presented in Italy (Pergine) and Spain (Vila-seca and Tarragona).

In June 2010, Gheorghe Costin was invited to Montréal to serve on the jury of the “Prix d'Europe” International Competition, and in February 2011 he conducted the Lebanese Philharmonic Orchestra in Beirut, in a program featuring works by Enescu, Brahms, and Mussorgsky.

At the opening of the 1999–2000 season, Maestro Nicolae Boboc, as a sign of esteem, wished to pass on to Gheorghe Costin the baton he had received from Ionel Perlea, originally given to Perlea by Arturo Toscanini, as a symbolic continuation between generations. Sadly, the maestro could not fulfill this wish, as he passed away on August 8, 1999. His desire was later carried out by his wife, Maria Boboc. The symbolic baton was accompanied by a moving letter from Mrs. Boboc, who concluded it, as a profession of faith, with these words: “I know that he (Nicolae Boboc) would have wished me to tell you to cherish it, to master it wisely, and to let it accompany you in your future successes.”

ARSEN PETROSYAN

Arsen Petrosyan has recently emerged as one of his generations main proponents of the Armenian duduk. Following in the footsteps of established duduk masters such as Djivan Gasparian and his mentor Gevorg Dabaghyan, Petrosyan has managed to carve out his own pathway through diverse collaborations with Steve Hackett (Genesis), Emirati composer Ihab Darwish, renowned oud master, composer Ara Dinkjian, Shantel, and oudist Omar Bashir among others. Between both of his ensembles, the A.G.A Trio and the Arsen Petrosyan Quartet, he has performed throughout Europe, the Middle East, Central Asia and the Caucasus. As a solo artist, Petrosyan has also toured extensively in North America as well as the territories noted above.

Born and raised in Charentsavan, Armenia, where he currently still resides, Petrosyan's more immediate familial roots are from the ethnic Armenian enclave of Javakhk (in the Republic of Georgia) while his ancestral

homeland is in Erzurum (now it modern day Turkey). He received his Masters Degree in Music (Duduk concentration) at the Komitas Conservatory of Yerevan in 2016. In addition to his active recording and touring schedule, Arsen has conducted master classes and lectures on the Armenia duduk for organizations such as the World Music Institute (WMI) in New York City and the Apollo Chamber Players (Houston, Texas). Notable media appearances include those on Medici.tv, Mezzo TV, BR-KLASSIK, BBC Radio 3, RNZ, as well as BBC Persian among others.

Album releases: “Charentsavan” Music For Armenian Duduk (Pomegranate Music, USA in 2015); “Meeting” A.G.A Trio (Naxos World, Germany in 2020); “Hokin Janapar” Music Performed On Armenian Duduk (ARC Music, UK in 2021); “Araxes” A.G.A Trio (World Music Network, UK in 2024); “Oror | Sove “ - Single (2025); New album to be released in 2026.

MIHAELA VOSGANIAN

Composer, performer and theoretician, PhD in music, Mihaela Vosganian graduated from the composition section - Myriam Marbe class at the University of Music Bucharest - where she is currently a professor (composition, polyphony). At the same time, he is a PhD coordinator at UVT.

She is invited to give masterclasses and conferences in universities or international festivals.

Distinguished with national and international composition awards, Mihaela Vosganian is the promoter of archetypal transrealism in the performing arts, a new spiritual aesthetic orientation, described in the related book published in 2020, which aims, on the one hand, to reiterate the archetypal functions of art – the ritualistic, cathartic, thaumaturgic and ecstatic function, and on the other hand, to express a new form of the surreal, called by the authors the trans-real, resulting from the exploration of extended states of consciousness.

Her works cover all musical genres - instrumental, symphonic, vocal-symphonic and electronic - being performed all over the world and published on 12 collective CDs and 6 author CDs.

Artistic director and performer of the Contemporan Inter-Art Music and Dance Group, she was repeatedly a composer and artistic director of important festivals such as SIMN, FORUM ART or within the European Culture 2000 Project.

“As the title itself suggests, Timeless ARARAT is a tribute dedicated to the immutable symbol of the new humanity after the Flood, which could even today inspire in us a personal vision of the present state of earthly civilization—so controversial and unstable. At the same time, it is a reverence to the Armenian ethos, to a tradition and culture rich in meaning, despite historical adversities.

The work is inspired by several musical themes of Armenian essence, which I have also used in other compositions, such as Armenian Interferences or in the paradigmatic cycle of the Chiacconas, some collected and stylized from the compilations of Komitas, or created in the spirit of the Armenian ethos.

A challenge was to compose for wind instruments emblematic of Armenian musical tradition, such as the duduk, tav-shvi, or

zurna—each with its own distinct timbre—yet to have them performed by a single multi-soloist. The opportunity to work with a truly professional Armenian instrumentalist like Arsen Petrosyan, capable of performing on all three traditional instruments, seemed to me the best choice.

PIOTR ILICI CEAIKOVSKI (1840 - 1893)

Tchaikovsky's symphonic creation can be divided into two periods: the first dates from the years 1866–1876 and includes the first three symphonies; the second spans the years 1877–1893, when the last three symphonies were composed—works that brought the composer fame as a symphonist (the Symphony “Manfred” is often considered the seventh work of this kind).

Both symphonic groups share, as a common denominator, programmatic elements, inspiration from Russian musical folklore, melodic beauty, and the predominance of lyrical features. They differ, however, in the level of stylistic and technical achievement, in the unity of expressive means, and in the determination with which they develop the programmatic principle—which, more than the illustrative tendencies of Berlioz or Liszt, may be compared to the philosophical and conceptual visions of Beethovenian symphonism.

In the first three symphonies, one may observe a creative impulse in the spirit of the Pastoral Symphony; in the later ones, in the spirit of Symphony No. 5. The former are more lyrical, calmer, and of a more popular expression, while the latter reveal dramatic intensity and a highly distinctive expressive language, often conveying overwhelming emotional experiences and a symphonic content of philosophical nature—anticipating the path later followed by Gustav Mahler and, in some works, Dmitri Shostakovich.

The first three symphonies did not manage to enter the permanent international repertoire, although Symphony No. 1 in G minor, Op. 13, “Winter Dreams” can still be heard relatively frequently.

The series of Tchaikovsky masterpieces is inaugurated by Symphony No. 4 in F minor, Op.

A concert work for soloist and orchestra, Timeless ARARAT is shaped in an atypical arch, in a palindromic form of nine sections that unfold in a continuous flow, each section having its own distinct thematic material and instrumentation.” (Mihaela Vosganian)

36. Pyotr Ilyich Tchaikovsky completed this fourth symphony during a troubled period of his life, marked by deep emotional bitterness:

“I felt terribly depressed last winter while composing the symphony; it is nothing but an echo of the sufferings I endured at that time. Only an echo, nothing more.”

After ending, in July 1877, his disastrous marriage to Antonina Milyukova (whose emotional instability degenerated into acute mental imbalance), the composer displayed worrying neurotic symptoms characteristic of a severe depressive crisis. Leaving Moscow with his wife shortly after beginning the first movement of Symphony No. 4, Tchaikovsky sent the unfinished manuscript to Nadezhda von Meck, his confidante and patron, along with several “instructions” in case of his death (a thought that had begun to obsess him, undermining his mental health).

A few weeks later, he requested the manuscript back, and by December he felt sufficiently recovered to continue composing; one month later, the orchestration was already completed.

Long eager to gain Nadezhda von Meck's trust, and aware of her selfless appreciation and loyalty, the composer wished to express his gratitude by dedicating the work to her with the inscription “to my best friend.”

Begun in Moscow in the winter of 1876 and completed two years later in San Remo, Symphony No. 4 in F minor, Op. 36 was premiered under the baton of N. G. Rubinstein.

The work opens with an introduction (*Andante sostenuto*), presenting the “fate motif,” embodying the relentless conflict between human aspirations toward happiness and the hostile force

of destiny. This leitmotif dominates the entire symphony, ominously traversing its movements. Encouraged by the dedicatee of this splendid musical offering, the composer himself explained its meaning: “It is fate... that fatal force which prevents happiness from achieving its goal.”

The first movement (*Moderato con anima*) is conceived in sonata form, with two highly lyrical thematic ideas overshadowed by the somber signal of fate. The principal theme has the character of a waltz and is introduced by the first violins and cellos, while the secondary theme, intoned by the solo clarinet, serves as the starting point for a surge of lyrical expansion.

Described by the composer as “expressing only another depressive phase,” the second movement (*Andantino in modo di canzone*) represents a poetic escape from the oppressive images of the first movement;

everything unfolds on the boundary between dream and reality. Architecturally, it is a typical ternary lied form, driven by the graceful melody of the solo oboe, which serves as the main thematic element.

The third movement (*Scherzo. Allegro*), “a procession of strange, wild, and disjointed images,” unfolds entirely in *pizzicato*, thus marking a contrasting attitude. Only in the middle section (*Trio*) do the wind instruments introduce a robust melody that emphasizes the movement's folk coloring.

The finale (*Allegro con fuoco*), “a pictorial image suggesting the joyful gathering of people celebrating the happiness of life,” draws on the Russian folk tune “In the Field Stood a Birch Tree”, on which it builds a series of brilliant variations, interspersed with march-like episodes and brief contrapuntal developments.

Vioara I

Gabriel NIȚĂ
concertmaestru
Dan PREDOI
Simona PETRENCU
Cătălina SAVU
Cristiana LEOVEANU
Valentin ILIUȚĂ
Gigel MILCU
Cătălin SASU
Geo FABIAN
Ștefana ZAHARIA
Pompilia POPESCU
Dan FLORICĂ

Vioara a-II-a

George BUTUȘINĂ
solist instrumentist
Roxana ILIUȚĂ
șef partidă
Iuliana PREDOI
Cristina PÎRLEA
Valeriu EFREM
Darius MELENCOVICI
Alin ROMAN
Iulian STAN
Marian ROMAN

Violă

Titu CURTEANU
solist instrumentist
Dorina RADOSAVLEVICI
Andreea CĂPĂȚĂNĂ
Rebeca TÂNASIE
Mariana MORARU
Ștefania MITRICĂ

Violoncel

Ionuț VOINEA
solist instrumentist
Maryia POPOVA
Raluca PESCLEVEI
Elvis CIUCULESCU
șef partidă
Marius VASILESCU
Rucsandra HALIȚCHI

Contrabas

Ion BIROVESCU
solist instrumentist
Traian BADEA
Ciprian CÎTU
Radu RUSOIU

Flaut

Ciprian ION
solist instrumentist
Yurii TOVARNYTSKYI
Adrian PETRESCU *

Oboi

Constanța SCLIFOS
solist instrumentist
Irina ȚAPEȘ
șef partidă

Clarinet

Eugen DUMINICĂ
solist instrumentist
Liviu CHISĂR

Fagot

Mihail TCACI
solist instrumentist
Daniela STATKOVA
Lacezar PAVLOV

Corn

Roxana BUȘCĂ
Daniel ȚÎRLOAICA
Gilbert NEGOIȚĂ
Cezar FLOREA

Trompetă

Dorinel MĂCIUCĂ
solist instrumentist
Dumitru STĂNESCU

Trombon

Dacian MÂNDRU
șef partidă
Radu CLIPA
Alexandru ȚAPEȘ

Tubă

George HĂIDĂUȚU
solist instrumentist

Timpani

Sorin SĂCEANU
solist instrumentist

Percuție

Emanoil CHELARU
Florin DAVIȚOIU
Anna TOVARNYTSKA
Alexandru COADĂ

Harpă

Cristina MUNTEANU

Pian

Corina STĂNESCU

**colaboratori*

FILARMONICA OLTENIA
CRAIOVA

VINERI
26
Iunie 2026
19:00

Închiderea Stagiunii 2025 - 2026

ORCHESTRA SIMFONICĂ A FILARMONICII OLTENIA

MIHNEA IGNAT
DIRIJOR

MIHAI DIACONESCU
pian

VERDI:
Uvertura operei
„Nabucco”

BEETHOVEN:
Concertul nr. 4

BRAHMS:
Simfonia nr. 2

SCAN AICI

Filarmonica "Oltenia" Craiova 2026

Calea Unirii, nr. 18
Craiova, Jud. Dolj
Tel: 0239 414.688
www.filarmonicacraiova.ro

Prețuri bilet: 60 lei:
10 lei (copii, studenți, pensionari)
Cămin și sală de spectacol
Piața 18 Noiembrie
Piața în studiu: 0239 414.688

Parteneri media:

SPONSORI

Autonom

RELAX BALLROOM

PARTENERI MEDIA

TVR
CRAIOVA

Radio
România
Oltenia - Craiova

Radio
România
Cultural

RADIO NOVA MIX
www.novamix.ro

oltenia 3 TV

RADIO SUD
97.4 FM

GAZETA de SUD

Jurnal de Craiova
Zina de Informații Independente

DISCOVER
DOLJ & CRAIOVA

Craiova
Live.ro

MozaicUL

Jurnalul Olteniei

ASOCIAȚIA BUZOIENILOR OLTENIEI

TOP SECRET

FDC

2026

Caiet-program realizat de Radu Jianu
Traducere text: Cosmina Titea
GRAFICĂ: DANIEL ENE